

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΑΠΟΝ ΕΦΡΑΙΜ
ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΤΩΝ ΑΜΩΜΩΝ

παρὰ τὴν Ἀττικὴν, ἐγγὺς τῆς Νέας Μάκρης,
ἀσκητικῶς διαλάμπαντος καὶ μαρτυρικῶς τελειωθέντος ἐν τῇ σεβασμίᾳ
ιερά Μονῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ἑορταζομένου τῇ γ' Ἰανουαρίου καὶ ε' Μαΐου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.
Ἦχος β', Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Ἀττικῶν πᾶσα πληθὺς, ὄρει τῶν Ἀμώμων ἐν πίστει, θερμῇ
προσέλθωμεν, μνήμην τὴν πανίερρον, τοῦ θεοφόρου Ἐφραϊμ, ὁμοφώνως
γεραίροντες· οὗτος γὰρ ἐνταῦθα, βίον τὸν ἐνάρετον, πολιτευσάμενος, ἦνυσε
Μαρτύρων ἀγῶνας, καὶ διπλῶν στεφάνων ἀξίως, παρὰ τοῦ Σωτῆρος
κατηξίωται.

Ὅτε ἀπηρνήσω σεαυτόν, ἔρωτι τρωθεὶς τῷ ἁγίῳ, ἀπὸ νεότητος, τότε ἦρας
Ὅσιε τὸν τοῦ Σωτῆρος Σταυρόν, καὶ αὐτῷ ἠκολούθησας, προθύμῳ καρδίᾳ,
πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἀποκαθάρας τὸν νοῦν. Ὅθεν τὴν βαρβάρων μανίαν,
ἠνεγκας Ἐφραϊμ στεροψύχως, καὶ Μαρτύρων στέφει κεκαλλώπισαι.

Ἦφθης ὡς ἀστὴρ νεοφανῆς, ἄρτι ἐκφανθεὶς εὐδοκίᾳ, Πάτερ τῇ κρείττονι,
διὰ τῆς εὐρέσεως, τῶν σῶν ἁγίων ὄστων, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμπεσιν,
ἡμᾶς καταυγάζεις, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Ἐφραϊμ μακάριε· νόσους γὰρ ἴασαι
ποικίλας, καὶ ὀξέως πάντα προφθάνεις, τοὺς ἀπὸ ψυχῆς πιστῶς
φωνοῦντάς σε.

Ὅρος τῶν Ἀμώμων ἀληθῶς, τοῖς ἀσκητικοῖς σου ἰδρῶσιν, ἠρδεύθη Ὅσιε, καὶ
τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ διήνυσας, στεροῶς
τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἐχθρῶν κατέβαλες, πᾶσαν τὴν δύναμιν. Ὅθεν τὴν ἁγίαν
Μονὴν σου, τὴν ἐν σοὶ αἰὶ καυχωμένην, φύλαττε Ἐφραϊμ ἐκ πάσης θλίψεως.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἀσκητικοῖς περιορεόμενος ἰδρῶσι, τὸ σὸν αἷμα προθύμως ἔχεας, ὑπὲρ τῆς
δόξης Κυρίου, Ἐφραϊμ θεοδόξαστε· τῇ γὰρ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρισμένος
ἀκλινῶς, ἀκατάσειστος ἔμεινας, ταῖς τῶν ἐχθρῶν μηχαναῖς καὶ
ποικιλοτρόπως αἰκισθεὶς, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, νομίμως τετέλεκας.
Ἄλλ' ὦ Ὅσιομάρτυς μακάριε, δέχου ἡμῶν τὰς ᾠδὰς, καὶ πλήρου τὰ πρὸς
σωτηρίαν αἰτήματα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Νέος ἐν ἀσκηταῖς, καὶ μάρτυσιν ἐδείχθης, Ἐφραὶμ Ὁσιομάρτυς, καὶ ἐνεργεῖς θαυμάτων, δυνάμεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦνεγκας καρτερῶς, βαρβάρων τὴν μανίαν, Ἐφραὶμ Ὁσιομαρτυς, καὶ ρεῖθροις τῶν αἱμάτων, τὴν σὴν στολὴν ἐφοίνιξας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἄγνωστος πρὶν τελῶν, ἤδη ἡμῖν ἐγνώσθης, Ἐφραὶμ καὶ τῶν λειψάνων, τὴν εὐαγῆ σορόν σου, ὡς πλοῦτον ἡμῖν δέδωκας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε Παντουργέ, ὁμότιμε θεότης, Πάτερ Υἱε καὶ Πνεῦμα, Ἐφραὶμ ταῖς ἰκεσίαις, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν.

Δόξαν σου τὴν πολλήν, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων, Ἐφραὶμ ὑμνῶν ὁ θεῖος, Παρθένε Θεοτόκε, ὑπερφυῶς ἠγώνισται.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἄπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Ἐφραὶμ ἀπὸ παιδός, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν, ἀσκητικῶς ἠκολούθησας, βίον ἰσάγγελον, ἐν ὄρει Ἀμώμων, διανύον Ὅσιε, ἐν ᾧ βαρβαρικὴν ἰταμότητα, στερεῶς ὑπέμεινας, καὶ Μαρτύρων ἰσοστάσιος, ἀνεδείχθης, ἀθλήσας δι' αἵματος.

Πάτερ Ἐφραὶμ πολυειδῶς, αἰκισθεὶς τῷ σώματι, ἔστης ὡς πύργος ἀκλόνητος, ἐν ταῖς στρεβλώσεσι, καὶ χερσὶ Κυρίου, τὴν ψυχὴν παρέδωκας, τελέσας τὸν ἀγῶνα ὡς ἄσαρκος· διὸ τιμῶμέν σε, ὡς Χριστοῦ Ὁσιομάρτυρα δοξασθέντα, ἐν ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Ἐφραὶμ ἐπιφανεῖς, ἐξ ἀδύτων ἔπλησας, ἡμᾶς χαρᾶς ὁ πρὶν ἄγνωστος, καὶ τῶν λειψάνων σου, τὴν ἁγίαν θήκην, ἡμᾶς ἀγιάζουσας, ὡς

θεῖον θησαυρὸν ἡμῖν δέδωκας, ἐξ ἧς προέρχεται, ἰαμάτων χάρις ἄφθονος, τοῖς τελοῦσι, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Πάτερ Ἐφραὶμ ὡς τοῦ Χριστοῦ, θεράπων θερμότατος, δόξης πολλῆς κατηξίωσαι ὅθεν καλούμενος, πανταχοῦ προφθάνεις, καὶ παρέχεις ἅπασι, τὴν χάριν ἀληθῶς τὴν σωτήριον καὶ ἐν ὄνειρασι, καὶ καθ' ὅπαρ ὀπτανόμενος, πᾶσι δίδως, ταχεῖαν βοήθειαν.

Πάτερ Ἐφραὶμ χρόνοις πολλοῖς, πρότερον κρυπτόμενος, ὁ φανερῶς τοῦ ἀλάστορος, λύσας τὴν δύναμιν, εὐδοκία θεία, ἡμῖν πεφανέρωσαι, τὴν δόξαν ὑπεμφαίνων τὴν μέλλουσαν, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἧς λαμπρῶς ἀξιοθήσονται, οἱ Κυρίῳ, ἀμέμπτως δουλεύσαντες.

Πάτερ Ἐφραὶμ ὄψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν, τρόποις πολλοῖς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου, δεικνύων Ἄγιε, τοὺς σὲ καθορῶντας, ἐξιστᾶς τῇ δόξῃ σου· ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, πιστῶς προστρέχοντας, ρῦσαι πάσης περιστάσεως, νοσημάτων, σβεννύων τὸν καύσωνα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικὴν ὑπελθὼν πολιτείαν, ἀπο νεότητος σοφέ, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἐσκήνωσας, ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος· τὴν γὰρ κλῆσιν εἰς ἔργον ἄγων, ἄμωμος καὶ ἀμεμπτος, ἐν τοῖς δικαίωμασι Κυρίου ὤφθης, ἀνακαθάρας σεαυτόν, πάσης ὑλικῆς προσπαθείας· καὶ χερσὶ μαιφόνους ἀποκτανθεὶς, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον, καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον, προσηνέχθης Χριστῷ, ἀθλητικῶς τελέσας τὴν ζωὴν. Ἀλλ' ὡς Ὅσιος ἐν ἀσκηταῖς, καὶ Μάρτυς ἐν ὀσίοις, διπλῶν στεφάνων ἔτυχες παρὰ Κυρίου, καὶ θαυμάτων χάριν ἐκομίσω, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ· διὸ τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, αἰτησαι ἰλασμόν πταισμάτων, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα.(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκάταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περᾶτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λίθην

Ἰδιομελα. Ἦχος α'.

Δαβιτικὴν ῥῆσιν πληρουμένην, ἐν σοὶ καθορῶντες, ὀσιομάρτυς Ἐφραίμ, φαιδρῶς τιμῶμέν σε· ἐν ὄρει γὰρ Ἀμώμων, τὴν ἀρετὴν ἐργασάμενος, ὡς ἐν ὄρει Κυρίου, ἀθῶος ὠφθης ταῖς χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος· καὶ ἀπαθείας τὰ ἄνθη, μαρτυρικῶ ἀρδεύσας αἵματι, ἀθλητικὴν καρποφορίαν ἐξήνθησας, καὶ τῶν θαυμάτων τὸν γλυκασμόν, τῇ

Ἐκκλησία βλυστάνεις· δι' ὧν παθῶν πικρία ξηραίνεται, καὶ πρὸς σωτηρίαν εὐδοοῦνται οἱ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν τὴν τρίβον, συντόνως πορευόμενος, τὸ τῆς σαρκὸς ἐνέκρωσας φρόνημα, ἐγκρατείας πόνοις, Ἐφραὶμ παμμακάριστε· τὴν δὲ ψυχὴν κατοικητήριον, καὶ καθαρῶτατον σκηνῶμα, τῆς παναγίας Τριάδος εἰργάσω, ὡς φωτὸς θείου πλήρης· καὶ τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, δι' ἀνημέρων βαρβάρων, λυσσωδῶς προσβαλόντα σοι, κραταιῶς ἀπεκρούσω, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ· καὶ ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, πολυειδέσι βασάνοις δοκιμασθεὶς, τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστης, μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιούμενος, καὶ πᾶσιν αἰτούμενος, εἰρήνην καὶ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Ὅσιότητι ἐμπρέπων, καὶ τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερουργῶν, ὡς ἱερεὺς τῆς χάριτος εὐπρόσδεκτος Ὅσιε, ὡς θυσίαν καθαρὰν, καὶ προσφορὰν τελείαν, τὴν ἐν ἀσκήσει ζωῆν, καὶ τὴν ἐν ἀθλήσει στερερότητα, Χριστῷ προσενήνοχας· βαρβαρικαῖς γὰρ χερσὶ συσχεθεὶς, οὐκ ἐφείσω τῆς προσκαίρου ζωῆς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν κατεπειγόμενος καὶ μαρτυρικῆ κοσμηθεὶς λαμπρότητι, πρὸς τὸν νυμφῶνα τῆς ἄνω δόξης ἀνέδραμες, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ μακάριε· ὅθεν τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, αἶτει ἰλασμὸν παρὰ Θεοῦ καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τοῖς πάλαι Ὅσιοις ἀμιλληθεὶς καὶ Μάρτυσι, καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνήσας αὐτοῖς, τῆς κατ' αὐτοὺς χάριτος μετέσχες, ἐν τῇ ἀφθονῳ δωρεᾷ, τοῦ Παρακλήτου δοξασθεὶς, Ἐφραὶμ παμμακάριστε, Θεοῦ θεράπων γνήσιε· ὅθεν ἐνεργῶν ἐν τοῖς θαύμασι, πανταχοῦ προφθάνεις καλούμενος καὶ κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ παραδόξως φαινόμενος, σωστικὴν βοήθειαν παρέχεις, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τελοῦσιν. Ἀλλὰ πρέσβευε Ἄγιε, ταύτην τὴν Μοῆν σου ἀπήμαντον τηρεῖσθαι, καὶ τοῖς σὲ τιμῶσι διδόναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν ἐν ἀσκήσει ζωὴν σου, ὁ τῆς δόξης προσηκάμενος Κύριος, ἀθλητικῆς εὐκλείας σε ἠξίωσεν, Ἐφραὶμ πάτερ Ὅσιε· ἀγγελικῶς γὰρ βιοτεύων, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἀναγόμενος ἀξίωμα, τῇ τῶν κρειπτόνων ἐργασία, ἐπιδρομέων ἰταμωτάτων, οὐκ ἔπτηξας τὴν ῥύμην· ἀλλ' ὡς ἀρνίον ἄκακον, δίκην λύκων ὑπ' αὐτῶν σπαραχθεὶς, τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων Χριστῷ, τελεώτερον προσηρμόσθης· καὶ τοῦ πόθου εὐρῶν τὴν πλήρωσιν, μὴ παύση ἰλεούμενος ἡμῖν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια. ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ , ὁ ἐκ νεότητος σαυτὸν ἀναθέμενος, καρδία
τελειωτάτη, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, κοσμικὴν ἀπάτην βδελυξάμενος·
ἐντεῦθεν ἰσαγγελον, πολιτείαν ἐζήλωσας, δι' ἐγκρατείας, καὶ συντόνου
δεήσεως, ἐνδιαίτημα, ἀπαθείας γενόμενος· ὅθεν Μαρτύρων σκάμματα,
ὑπῆλθες ὡς ἄσαρκος, ὑπὸ βαρβάρων ἀνόμων, σφαγιασθεὶς ἀπηνέστατα.
Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ , ὁ τῶν ὀσίων κοινωνὸς καὶ ὁμότροπος,
Μαρτύρων ἐν πᾶσιν ἴσος, ὡς τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καρτεροῖς ἀγῶσιν
ἐνδειξάμενος· ἀστήρ ὁ πολύφωτος, ἀρετῶν τῆς ἀσκήσεως, ὁ ἐκ τοῦ ὄρους,
τῶν Ἀμώμων τοῖς πέρασι, τῶν ἰάσεων, καὶ θαυμάτων τὰς χάριτας, πᾶσιν
ἐκλάμπων Ἄγιε, καὶ λύων σκοτόμαιναν, παθῶν καὶ πάσης ἀνάγκης, τῇ
ταχύτατη πρεσβείᾳ σου. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι, τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ , ὁ φερωνύμως ἐπευφράνας ἐν Πνεύματι,
εὐρέσει τῇ παρ' ἐλπίδα, τῶν σῶν λειψάνων σοφέ, ἐξ ὧν ἀναβλύζει χάρις
ἄφθονος· ἐντεῦθεν προστρέχουσι, πανταχόθεν τῇ μάνδρα σου, οἱ ἐν
ἀνάγκαις, καὶ ἐν νόσοις καὶ πάθεσι, καὶ τὴν ἴασιν, παραδόξως κομίζονται.
Ὅθεν εὐσημῶ στόματι, κηρύττουσιν ἐνδοξε, τὴν σὴν θερμὴν προστασίαν, οἱ
τῶν καλῶν σου τρυφήσαντες, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν θαυμάτων
ἐνεργείαις, σὲ μεγαλύναντα.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος Πάτερ, τῶν ἀρχόντων τοῦ σκότους
τὰς ὁρμάς, ἀνδρειωτάτη ψυχῇ ὑπέμεινας, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος· καὶ τῷ
Χριστῷ ὀλικῶς ἀτενίζων, σπαραττομένων τῶν μελῶν φονώσαις χερσίν,
οὐδόλως ἐφρόντισας, ἀλλ' ἐβόας Κυρίῳ· δέξαι Σῶτερ τὸ πνεῦμά μου, ὁ δι'
ἐμὲ ἐκουσίως παθῶν, καὶ πηγάσας μοι ζωὴν αἰώνιον. Καὶ νῦν Ἐφραὶμ
μακάριε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτικιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ὡσπερ λύχνος ἀνέλαμψας, καὶ μαρτυρικῶς θεοφόρε πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας, βαρβάρων ὑποστάς ἐπιδρομάς, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦτο ἀναβλύζεις χάριν ἀεὶ, τοῖς εὐλαβῶς βοῶσί σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νεόφωτος ἀστήρ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, Ἐφραὶμ Θαυματουργέ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου, καταυγάζων τὰ πέρατα. Ὅθεν σήμερον, τῆς σῆς ἀθλήσεως μάκαρ, ἐορτάζομεν, τὴν ἑορτὴν τὴν ἁγίαν, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπιπεσόντων τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου, ἀγαρηνῶν οἶα περ λύκων ἀγρίων, σὲ τοῦ Χριστοῦ ἄρνιον τὸ πραότατον, Πάτερ κατεσπάραξαν, πολυτρόποις βασάνοις· ἔνθεν ἀνελήλυθας, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, ὀσιομάρτυς Ἅγιε Ἐφραὶμ, καὶ μαρτυρίου, ἐδέξω, διάδημα.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐν τῷ ὄρει Ἀμώμων ἀναδραμών, πρὸς αἰώνια ὄρη κατὰ Δαβίδ, τὸν νοῦν σου ἀνύψωσας, διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ μαρτυρίου δρόμον, ἀνδρείως διήνυσας, βαρβαρικῆς μανίας, γενόμενος σφάγιον· ὅθεν διπλοῦν γέρας, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, καὶ βλύζεις ἰάματα, Ἐφραὶμ πάτερ τοῖς σπεύδουσι, τοῖς τιμίοις λειψάνοις σου· αὐτὰ γὰρ τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, ὡσπερ πλοῦτον θεῖον ἐφάνέρωσας, τοὺς πιστῶς προσιόντας, ἀεὶ ἁγιάζοντα.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶὸς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστι.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. . Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

καὶ τὸ Ἰδιομελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, κλῆμα ὑπάρχων, Ἐφραὶμ παναοίδιμε, τοῦ μαρτυρίου τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐγεώργησας, καλῶς ἀγωνισάμενος. Καὶ νῦν βλυστάνεις ἡμῖν, τὸ μυστικὸν τῆς χάριτος νέκταρ, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

«Δίδου ᾧ Πάτερ θείαν μοι χάριν. Γερασίμου».

Ὡιδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Δόξης ἀπολαύων θεϊκῆς, καὶ φωτισμοῦ ἀπορρήτου πληρούμενος, λόγον μοι πρυτάνευσον, καὶ φωτισμόν μοι παράσχου πρεσβείαις σου, Ἐφραὶμ θεοφόρε, ὅπως ὑμνήσω τοὺς ἄθλους σου.

Ἰθυνας τὸν νοῦν σου ἐκ παιδός, τοῖς τοῦ Κυρίου προστάγμασιν Ὅσιε, πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, καὶ μοναστῆς θεοφόρος καὶ ἄμωμος, ἐν Ἀμώμων ὄρει, κατὰ Δαβὶδ ἐχρημάτισας.

Δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, βαρβαρικῆς ἰταμότητος ἔφοδον, ἀκλινῶς ὑπέμεινας, τῆς εὐσεβείας προφαίνων τὴν δύναμιν, Ἐφραὶμ θεοφόρε, ἐν τῷ στρεβλοῦσθαι τὸ σῶμά σου.

Θεοτοκίον.

Ὅλη καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὴ, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν, ὤφθης Παναμώμητε, καὶ τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων ἐκύησας, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν γηγενῶν σωματούμενων.

Ωιδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἦψώσας τὸν νοῦν σου πρὸς Θεόν, ταῖς θείαις ἀναβάσεσι, σαρκὸς τὸ φρόνημα ἀπενέκρωσας, καὶ ἀπαθείας ὤφθης κειμήλιον, πόνοις τῆς ἀσκήσεως. Ἐφραὶμ παμμακάριστε, προγυμνάζων σεαυτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ὡς εἶδες ὡς θῆρες ἀπηνεῖς, κατὰ τῆς θείας μάνδρας σου, ἐπιπεσόντα στίφη τὰ βάρβαρα, ἔστης ἀκλόνητος καὶ ἀπτόητος, τούτων ἐπιθέσεσι, καὶ βασάνων ἔφοδον, παρ' αὐτῶν θεοφόρε ὑπέμεινας.

Παντοίων κολάσεων ποινάς, ὑπήνεγκας ὡς ἄσαρκος, καὶ τοῦ Βελίαρ πᾶσαν τὴν δύναμιν, τῇ ἀνευδότη πάτερ ἐνστάσει σου, Ἐφραὶμ ἐξενεύρισας, καὶ Μαρτύρων στέφανον, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄγιων τὸν Ἅγιον Ἀγνή, ὡς οἶκος ἀγιάσματος, καὶ παρθενίας πάναγνον σκήνωμα, σαρκὸς ἐν εἶδει ἡμῖν γεγένηκας· ὅθεν καθαγίασον, θερμῶς ἰκετεύω σε, τὴν ῥυπῶσαν Παρθένε καρδίαν μου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βιώσας ὡς ἄγγελος, ἐν ἐγκρατεία πολλῇ, οἰκείοις ἐν αἵμασι, τὴν σὴν ἀγίαν στολήν, ἐφοίνιξας Ὅσιε· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις, ἱερῶς διαλάμπων, δίδου ἡμῖν ὑπόθεν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, ἐν πᾶσι βοήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κηύσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, φθορᾶς με ἀπάλλαξον, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, σπιλούντων με πάντοτε· εἶδέ μου τὴν ὀδύνην, τῆς ψυχῆς Θεοτόκε, κάθαρον δὲ τὸν νοῦν μου, νοημάτων ἐκτόπων, καὶ δίδου τῇ καρδίᾳ μου, κατάνυξιν δέομαι.

Ωιδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τείναντες τὸ σῶμά σου, οἱ βάρβαροι Ὅσιε, κατεδαπάνησαν αὐτό, τοῖς ἀνυποῖστοις αἰκισμοῖς, σὺ δὲ πρὸς τὸν Κύριον, ἐνατενίζων καρδίας τοῖς ὄμμασι, ἀγαλλομενῆ ψυχῇ πάντα ἤνεγκας.

Ἐχαιρες τυπτόμενος, καὶ συντριβόμενος Ἄγιε, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ὑπ' ἄλλοφύλων δυσμενῶν, καὶ πάντα συνέτριψας, τὰ τοῦ ἀλάστορος κέντρα τοῖς πόνοις σου, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ ἱερώτατε.

Ῥήσεων ὡς ἤκουσε, τῶν θείων χειλέων σου, ἧ ἐπεφάνης μυστικῶς, ὁράσει Πάτερ ἱερά, τὸν τρόπον τοῦ βίου σου, καὶ τὴν σὴν κλῆσιν Ἐφραὶμ καὶ τὴν ἄθλησιν, τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρῶς ἐφανερωσε.

Θεοτοκίον.

Θρόνος ἀνεδείχθης, τοῦ Θεοῦ ὑψηλότατος, κατέχουσα ἐν ταῖς χερσί, ὄν περ προήγαγες σαρκί· διὸ καμὲ ὕψωσον, ἐκ κατωτάτου βυθοῦ παραπτώσεων, θεογεννήτορ πρὸς βίον ὑπέρτερον.

Ωιδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπιστὰς μετὰ τὴν θείαν τῶν λειψάνων σου εὔρεσιν, ἐνεργεῖς ἀοράτω τὸ σὸν ἅγιον ὄνομα, καὶ τὴν ἄθλησίν σου τὴν στεροράν, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐγνώρισας.

Ἰαμάτων θεῖα ρεῖθρα ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, ἐπομβρία ἀναβλύζει θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, καὶ ἰᾶται πάθη χαλεπά, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπήρειαν.

Ἀοράτως ἐπιφαίνει τοῖς καλοῦσι τὴν κλῆσίν σου, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ καὶ παρέχεις τὴν χάριν σου· ὅθεν τῶν θαυμάτων σου σοφέ, ἡ Ἀττικὴ ἐπλήσθη, καὶ μεγαλύνει τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα τῇ ἀπάτῃ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ζώωσόν με Θεοτόκε ἢ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τέξασα ἐν σώματι ἡμῖν, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην, ἀνθέλκυσόν με τὸν δείλαιον.

Ωιδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ὑμᾶς.

Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, μαρτυρικῆς λαμπρότητος, ἀνεδείχθης θεοφόρε κοινωνός, πρὸς βαρβαρικὴν γνώμην ἀπάνθρωπον, πάτερ Ἐφραὶμ, ἀκαταπληκτῶς ἀντιταξάμενος.

Ὁ νέος ἐν Ὀσίοις τε καὶ Μάρτυσιν, Ἐφραὶμ ὁ πανασίδιμος, τοὺς πιστοὺς πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν, πάντας συγκαλεῖται θεῖω Πνεύματι· οὗ τὴν σεπτὴν, ἄθλησιν μέλψωμεν ἄσμασιν.

Ἰσχὺν ἐνδεδυμένος τὴν θεόδοτον, ὡς Μάρτυς ἐνθεότατος, τάς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι χορηγεῖς, καὶ τοῖς ἐν κινδύνοις νέμεις λύτρωσιν, Ἐφραὶμ σοφέ, τοὺς παραλύτους ἐπανορθούμενος.

Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον ἐπήγασας, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, τοῖς ἐν λύπαις καὶ ὀδύναϊς καὶ ποιναῖς, μόνη Θεοτόκε ἀειπάρθενε· ὅθεν κάμέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἀξίωσον.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τῷ ὄρει ἤσκησας, τῶν Ἀμώμων θεόφρον, καὶ ἐν τούτῳ ἤνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν σε, διπλοῖς στεφάνοις ὁ ζωοδότης, ἔσπεψεν, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ ἀξίως, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ οἶκος.

Ἀπὸ νεότητος Χριστῷ ἀκολουθήσας Πάτερ, τὴν κοσμικὴν ἐπιφοράν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἠρνήσω ὀλοτρόπως· καὶ τῇ θεῖα μεταρσιούμενος ἀγαπήσει, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀγγελικῇ πολιτεία διέλαμψας, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας κατοικητήριον πέφηνας, ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, σῶμα καὶ ψυχὴν ἐκκαθαρθείς, τῆς τῶν παθῶν ψυχοφθόρου συνοχῆς· καὶ χερσὶ μαιφόνους ἐπιδρομέων ἀλλοφύλων συσχεθείς, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω στερρότητα, ποικιλοτρόπως αἰκισθείς, καὶ στρεβλώσεις ὑποστάς, καὶ βιαίως διὰ Χριστὸν θανατωθείς· ὅθεν ὁ ζωοδότης, διπλοῖς στεφάνοις σε ἔσπεψεν, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ὀσιομάρτυρος Ἐφραὶμ, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος κατὰ τὸν δέκατον καὶ πέμπτον αἰῶνα.

Στίχοι.

Ἀσκήσει τὴν ἄθλησιν Ἐφραὶμ συνάψας ἀξίως δεδόξασαι παρὰ Κυρίου.

Πέμπτη Ἐφραὶμ χερσὶ φονόεσσαις λυγρὸν εὖρατο μόρον.

Οὗτος ἦν τῷ δεκάτῳ καὶ πέμπτῳ αἰῶνι, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· δέκατον τέταρτον γὰρ ἦγεν ἐνιαυτόν, ἀφιερῶθη τῷ Κυρίῳ, ἄρας ἐπ' ὤμων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων, καλουμένῳ, ὄντι ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν τῇ ἐκεῖσε Μονῇ, ζήλῳ θεῖῳ τῶν κρειττόνων μονάσας, τοὺς ἀσκητικοὺς ἤνυε ἀγῶνας, δι' ἄκρας ἐγκρατείας, καὶ ταῖς λοιπαῖς κατὰ Χριστόν, ἀρεταῖς καθαίρων ἑαυτόν, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος. Ἀλλὰ φθόνῳ τοῦ τοῖς καλοῖς βασκαίνοντος μισοκάλου ἐχθροῦ, στίφος ἀλλοφύλων Ἀγαρηνῶν βαρβάρων διὰ θαλάσσης ἐπιδραμόν, φθορᾶ καὶ δηώσει καὶ λεηλασίᾳ τὰ ἐκεῖσε πάντα, σὺν τῇ Μονῇ, ὑπέβαλον. Τότε δὴ καὶ τὸν μακάριον Ἐφραὶμ, μανία πολλῇ κρατήσαντες, φρικώδεσι τιμωρίαις καὶ βασάνοις καὶ πόνοις κατηκίζοντο καὶ

ἐσπάρασσον, ἕως οὗ βιαίῳ θανάτῳ τὴν ἑαυτοῦ ἀγίαν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέδωκεν τῇ ε' Μαΐου, ἐν ἔτει σωτηριῶ 1426, ἡμέρα Τρίτη, περὶ ὥραν θ'.

Ταῦτα πάντα ἐτέλουν ἄγνωστα καὶ ἀφανῆ πλείστων ἐνιαυτῶν περιόδοις, κατακαλυπτόμενα τῷ βυθῷ τῆς σιωπῆς καὶ λήθης. Θεία δὲ ἐπινεύσει καὶ ῥοπῇ, ἐν ἔτει 1950, κινηθεῖσα ἡ τῆς Μονῆς ἡγουμένη, ἥς ἡ κλησις Μακαρία, ἐποίησατο ἀνασκαφὰς ἐν τῇ ἐκεῖσε ἀλύτῃ, ἔνθα τῇ γ' Ἰανουαρίου μηνός, ἀνέυρατο ἐν πολλῇ ἐκπλήξει καὶ θάμβει ἱερῶ, λείψανα ὀσίου ἀνδρός, οὐράνιον ἐκπέμποντα εὐωδία καὶ ὀσμὴν. Διαποροῦσα καὶ εὐχομένη τίνος ἄρα εἰσὶ ταῦτα, ἐφάνη αὐτῇ θαυμαστός καὶ ἱεροπρεπῆς μοναχός, ὅστις τὰ πάντα δῆλα πεποίηκε· τὴν κλησιν, τὴν βαρβαρικὴν ἐπιδρομὴν, τὸ μαρτυρικὸν τέλος, ἔτι δέ, ὅτι τὰ εὐρεθέντα ὅσα ἀνήκουν αὐτῷ, ὡς ἐν ἐκτενείᾳ πῶς ἀφηγοῦνται τῇ γ' Ἰανουαρίου, ἐν ἣ τελεῖται καὶ ἐορτάζεται ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Ὁ θεῖος οὗτος Ὁσιομάρτυς, δοξασθεὶς παρὰ Κυρίου, πλείστα θαύματα ἐνεργεῖ τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, καὶ παντοίας νόσους θεραπεύει τοῖς προσερχομένοις τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ λειψάνοις, ἀποκειμένοις ἐν τῇ παρὰ τὴν Νέαν Μάκρην ἀγία αὐτοῦ Μονῇ, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ πολλάκις φαινόμενος, βοηθεῖ καὶ ἀρήγει τοῖς ἐν ἀνάγκαις συνεχομένοις, τῇ δεδομένη παρὰ Κυρίου αὐτῷ χάριτι.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡιδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ἀσκητικόν, διανύων Ὁσιε, ἀγῶνα πόνθῳ θεϊκῷ, τοῖς ἀθλήσεως σεαυτόν, ἔβαψας τοῖς αἵμασι, καὶ ὡς θῦμα ἄμωμον, Ἐφραὶμ προσήχθης τῷ Κτίσαντι, ὡς αἰνετὸν μεγαλύνων, αὐτόν καὶ ὑπερένδοξον.

Ῥῶσιν ἀεὶ, ἐνεργεῖα κρείττονι, ἢ τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει πάτερ Ἐφραὶμ, νόσους θεραπεύουσα, δαίμονας ἐλαύνουσα, καὶ εὐωδία οὐράνιον, ἀρωματίζει πᾶσι, τοῖς εὐλαβῶς προστρέχουσι.

Ἴδου πιστῶς, Ἀττικῶν συστήματα, καὶ Ἀθηναῖοι εὐλαβεῖς, τῇ Μονῇ σου τῇ εὐαγεῖ, σπεύδουσιν αἰτούμενοι, τὴν πλουσίαν χάριν σου, Ἐφραὶμ Ἀγγέλων συμμέτοχε, ἦν δίδου ὀσιομάρτυς, εὐφραίνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νάμα ζωῆς, ὡς πηγὴ ἀκένωτος, τῶν οἰκτιρμῶν τῶν θεϊκῶν, τῇ διψώσῃ μου νῦν ψυχῇ, βλῦσον Παναμώμητε, καὶ σβέσον τὸν καύσωνα, τῶν ἀμετρήτων μου θλίψεων, ἵνα ὑμνῶ Θεοτόκε, τὴν δόξαν σου τὴν ἄφραστον.

Ὡιδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Γαβριῶντος ἔθραυσας ἐχθροῦ, ὄφρὺν τὴν ἐπηρμένην, τῇ θεία σου ταπεινώσει, ἐν τῷ θλίβεσθαι πικρῶς, παρὰ τῶν κτεινόντων σε· εὐλογεῖτε

πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Ἐφραὶμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδοξάσθης Πάτερ ἀληθῶς, παρὰ Χριστοῦ ἀξίως, καὶ πᾶσι δεδοξασμένος, μετὰ χρόνιον ἡμῖν, ἀπόκρυψιν πέφηνας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Ἐφραὶμ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐραντισθεὶς τοῖς αἵμασι τοῖς σοῖς, κατέκλυσας τῶν βαρβάρων, τὸ κράτος καὶ τὴν μανίαν, τῇ στερρότητι τῆς σῆς, ψυχῆς καὶ τῇ χάριτι, καὶ ἐβόας Ἐφραὶμ ἐν τῷ θνήσκειν· δέξαι μου τὸ πνεῦμα, οἰκτίρμον ζωοδότα, χερσί σου ταῖς ἀχράντοις.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως τέτοκας Χριστόν, καὶ μετὰ τόκον μένεις, Παρθένοσ ὡς πρὸ τοῦ τόκου, ἀειπάρθενε Ἄγνη· διό σοι κραυγάζομεν· χαῖρε μόνη ἀγνείας κειμήλιον πάναγνον, Κεχαριτωμένη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡιδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στέφος μαρτυρίου εἴληφας, μαρτυρικῶς σφραγίσας Πάτερ τὸν βίον σου, καὶ παρέστηκας, ζωῆς τῷ ξύλῳ γηθόμενος, αἰωνίου χαρᾶς ἀξιούμενος, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, καὶ μετοχῇ θείᾳ θεούμενος.

Ἴσος τῶν Ὁσίων πέφηνας, ὀσιακῶς τελέσας Πάτερ τὸν βίον σου, καὶ ἰσότημος, τῶν ἀθλοφόρων γεγένησαι, ἐνεγκῶν τῶν βαρβάρων τὴν ἔφοδον, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς· ἐνθεν διπλῶν βραβείων ἔτυχες.

Μνήμην ἐκτελοῦντες σήμερον, τῆς σῆς στερρᾶς ἀθλήσεως ἐκβοῶμέν σοι· αἰεὶ φύλαττε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, τὴν παροῦσαν Μοῆν σου τιμῶσάν σε, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, καὶ πᾶσι δίδου τὰ σωτήρια.

Ὅρμῳ γαληνῷ προσώρμησαι, τῆς αἰωνίου δόξης τε καὶ λαμπρότητος, μετὰ κλύδωνα, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, ὑποστὰς βιαιότατον θάνατον, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἦψος τοῦ ἀφράστου τόκου σου, τίς ἐξειπεῖν Παρθένε λόγος ὑμνήσεται; Σὺ γὰρ τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὴν σὴν ζωὴν ἐλάμπρυνας, καὶ μαρτυρίου ἀγῶσιν, ὡς εὐδδέστατον θῦμα, καὶ προσφορὰ εὐπρόσδεκτος, Κυριῷ προσενήνεξαι, Ἐφραὶμ αἰεὶ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἱερὰν ἄθλησίν σου.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ἐκ νεότητος Ἄγιε, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, κοσμικὴν τερπνότητα ἀπωσάμενος, καὶ πολιτείας λαμπρότητι, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, ἐν τῷ ὄρει τῷ σεπτῷ, τῶν Ἀμώμων διέπρεψας, καὶ ἐδόξασας, τὸν Χριστὸν ἀμφοτέροις τοῖς καμάτοις, καὶ Ἀγγέλων ταῖς χορείαις, Ἐφραὶμ παμμάκαρ ἠρίθμησαι.

Ὡς ἀρνίον σε ἄκακον, ἐπελθόντες οἱ βάρβαροι, οἷα θῆρες ἄγριοι κατηκίζοντο, σὺ δὲ ἀτρέπτω φρονήματι, τὰ πάντα ὑπέμεινας, ἀτενίζων τῷ Χριστῷ, οὗ εἰς χειρὰς τὸ πνεῦμά σου, χαίρων δέδωκας, καὶ συνήφθης Ἁγίων ταῖς χορείαις, ὡς στερρὸς ὀσιομάρτυς, Ἐφραὶμ ἡμῶν ἀγαλλιαμα.

Ἐν Ὀσίοις ὡς Ὀσιος, διαλάμπεις μακάριε, καὶ ἐν ἀθλοφόροις ὡς μάρτυς ἔνθεος· ἐν ἀμφοτέρων γὰρ Ἄγιε, τοῖς πόνοις ἠρίστευσας, καὶ ἐδόξασας Χριστόν· διὰ τοῦτο θαυμάτων σοι χάριν δέδωκεν, ὁ δεχθεὶς τοὺς ἁγίους σου ἀγῶνας· ὃν ἰκέτευε ἀπαύστως, Ἐφραὶμ ὅπερ τῶν τιμώντων σε.

Εὐδοκία τῇ κρείττονι, τοῦ λαμπρῶς σε δοξάσαντος, μετὰ πολυχρόνιον τὰ σὰ λείψανα, ἐν γῆ κατάκρυψιν Ὀσιε, νῦν ἐφανερώθησαν, ὥσπερ ἄνθη νοητά, εὐωδίαν οὐράνιον, ἀποπνέοντα, καὶ θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργοῦντα, τοῖς ἐν πίστει ἐξαιτοῦσιν, Ἐφραὶμ θεόφρον τὴν χάριν σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἀρετῆς τὴν χλαῖναν, τῷ τῆς ἀθλήσεως αἵματι ἐφοίνιξας, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ, ἀγωνισάμενος νομίμως· τάς ἀοράτους γὰρ ἀρχάς, τοῦ σκότους θριαμβεύσας, τῶν ἐρωμένων τὴν ῥύμην οὐκ ἔπτηξας, τὰ ἄνω ποθῶν καὶ ζητῶν· καὶ ἐν πᾶσιν ἀριστεύσας, λαμπαδηφόρος ἀνέδραμες, ἐν τῷ νυμφῶνι τῆς αἰδίου ζωῆς. Ἀλλ' ὡς τοῦ θείου φωτὸς κοινωνός, σκότους παθῶν ἀπάλλαξον, τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ τοῦ Πάσχα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Απόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ Ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται.... (Ζήτει, τῷ Σαββάτῳ τῆς ε' ἑβδομάδος)

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. (Ζήτει αὐτό τῇ ιγ' Ὀκτωβρίου).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....

Μεγαλυνάριον,

Βίῳ διαλάμπων ἀσκητικῶ, ἐν ὄρει Ἀμώμων, ἠγωνίσω μαρτυρικῶς, καὶ θαυμάτων χάριν, θεόθεν ἐκομίσω, Ἐφραὶμ Ὀσιομάρτυς, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Δίστιχον.

Εὐφρανὸν Ἐφραὶμ τῇ θείᾳ χάριτί σου Γεράσιμον μέλψαντα τὴν ἄθλησίν σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ὀσιομάρτυρα καὶ θαύματούργον ἅγιον Ἐφραὶμ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ὡς συνήθως τὰ ἑξῆς.

Ἦχος δ', Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς προσιοῦσι τοῖς σεπτοῖς σου λειψάνοις, καὶ ἐξαιτοῦσι τὴν θερμὴν σου πρεσβείαν, δίδου αἰεὶ τὴν θείαν σου ἀντίληψιν, τούτους ἐκλυτρούμενος, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν νοσημάτων, ὀσιομάρτυς Ἄγιε Ἐφραὶμ, ὡς τοῦ Σωτῆρος θεράπων θερμότατος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῇ ἀνευρέσει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, χαρᾶς ἐπλήρωσας πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὴν Μοῆσιν σου ταύτην πλεῖον εὐφρανας, ἥτις καταφεύγουσα, τῇ σῇ χάριτι κράζει· Σὺ μου εἶ προσφύγιον, καὶ θερμὸς ἀντιλήπτωρ, ὀσιαμάρτυς Ἄγιε Ἐφραὶμ· διό με ῥύου, δεινῶν περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Εὐφρανὸν Πάτερ ἡμᾶς σὴ δόξη. Γερασίμου».

Ὡιδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐκ γῆς ὥσπερ κρίνα ἐαρινά, ἐφάνησαν Πάτερ, τὰ σὰ λείψανα τὰ σεπτὰ,
ὀσμῆ οὐρανίῳ τὸ δυσῶδες τῶν παθημάτων Ἐφραὶμ ἀπελαύνοντα.

Ὑψόθεν ὑπάρχων ἐπισκοπῶν, τὴν δὲ τὴν Μονὴν σου, τὴν τιμῶσάν σε
εὐλαβῶς, καὶ δίδου αὐτῇ Ἐφραὶμ παμμακάρα, τῆς εὐλογίας τῆς σῆς χάριν τὴν
ἄφθονον.

Φωτὶ τῶν ἀγίων σου πρεσβειῶν, παθῶν τὴν ὀμίχλην, καὶ τὴν νύκτα τῶν
πειρασμῶν, διάλυσον Πάτερ ἐκ τῶν πίστει, προσφευγόντων τοῖς θείοις
λειψάνοις σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναί με πάσης ἐπιβουλῆς, ἐχθροῦ τοῦ ἀσάρκου, τῇ πρεσβείᾳ σου τῇ
σεπτῇ, ἐνίσχυσόν με μόνῃ Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶ σου τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον.

Ὡιδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀνατείλας ἐσχάτως, ὥσπερ ἀστὴρ πάμφωτος, τῇ ἀποκαλύψει τῶν θείων,
Πάτερ λειψάνων σου, θαῦμα λάμψεσι, φωταγωγεῖς τὰς καρδίας, τῶν
αἰτούντων Ἄγιε, τὴν σὴν βοήθειαν.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ χαλεπῶν θλίψεων, δρόσῳ τῆς σεπτῆς σου
πρεσβείας, σβεννύεις καύσωνα· διὸ βοῶμέν σοι· σβέσον ἡμῶν τὰς ὀδύνας,
ἐπομβρία Ἄγιε, τοῦ θείου Πνεύματος.

Οἱ τῇ θείᾳ σορῶ σου, μετὰ σπουδῆς σπεύδοντες· ἴασιν κομίζονται Πάτερ,
καὶ ἀπολύτρωσιν, πάσης κακώσεως· σὺ γὰρ τοῖς πᾶσι παρέχεις, οἷα
συμπαθέστατος, χάριν καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Νοητὸς ὠφθης θρόνος, καὶ χρυσαυγὲς σκῆνωμα τοῦ παμβασιλέως τῆς
δόξης, καὶ Παντοκράτορος, Παρθένε ἄχραντε· διὸ καμὲ δεῖξον οἶκον, ἔργοις
καθαρότητος, τῆς θείας χάριτος.

Διάσωσον, τοὺς προσιόντας τῇ θείᾳ σου προστασίᾳ, πάσης βλάβης καὶ
νοσημάτων καὶ θλίψεων, ὀσιομάρτυς Κυρίου Ἐφραὶμ θεόφρον.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμένειᾳ...

Αίτησις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή. (Τὰ ἄνω ζητῶν)

Προστάτης θερμός, ἀρτίως ὠφθης Ἄγιε, ἐκφάνσει ἡμῖν, τῶν ἱερῶν
λειψάνων σου, τοῖς πòθῳ καταφεύγουσι, θεομάκαρ Ἐφραὶμ τῇ πρεσβείᾳ
σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πιστῶς· Χριστῷ ὑπὲρ πάντων Πάτερ πρέσβευε.

Ωιδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πλείστοις τρόποις μακάριε, φαίνῃ τοῖς καλοῦσι τὴν θεῖαν κλησίν σου, καὶ
παρέχεις τὰ αἰτήματα τὰ πρὸς σωτηρίαν Ἐφραὶμ Ὅσιε.

Ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, καὶ τοῖς θλιβομένοις χαρὰν τὴν κρείττονα, τοῖς
προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, δίδου οὐρανόθεν Ἐφραὶμ Ἄγιε.

Τὴν Μοῆσιν σου ἀπήμαντον, ἐκ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἀλάστορος, διατήρει
Ἐφραὶμ Ἄγιε, τὴν ἐγκαυχομένην τοῖς λειψάνοις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστροῦ ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης Ἀγνή ὁ Ἥλιος, οὗ ταῖς αἴγλαις
καταλάμπρουνον, τὴν ἐσκοτισμένην μου διάνοιαν.

Ωιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥάβδῳ ἰσχυρᾷ τῆς πρεσβείας σου ἐκδίωξον, τὸν ἀόρατον τὸν καθ' ἡμῶν,
ᾠρουμενον Ἐφραὶμ καθάπερ λέοντα.

Ἦθλησας καλῶς, καὶ ἀρτίως ἡμῖν ἔγνωσαι, τῇ ἐκφάνσει τῶν ἁγίων σου
ὁστῶν ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν μακάριε.

Μέγας ἀρωγός, τῆς Μοῆσιν ὠφθης Ἄγιε, τῆς πλουτούσης ὥσπερ θεῖον
θησαυρόν, τὰ μυρίπνοα καὶ ἄγιά σου λείψανα.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Ἀγνή, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὴν νοσοῦσάν μου τοῖς πάθεσι ψυχὴν,
θεραπείας τῇ σῇ χάριτι ἀξιώσον.

Ωιδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σωμάτων καὶ ψυχῶν ἰατῆρα, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, ἐν ταῖς ἐσχάταις
ἡμέραις παμμάκαρ, ἐκ γῆς λαγόνων τὰ θεῖά σου λείψανα, ἀνακαλῦψασα
ἡμῖν μετὰ χρόνιον Πάτερ κατάκρυσιν.

Συσφίγξας τοῦ παραλύτου τὰ μέλη, ὑγιῆ τοῦτον ἀπέδειξας Πάτερ,
καταφυγόντα τῇ θεῖᾳ σορῶ σου, καὶ τοῦ Κυρίου τῷ φόβῳ συνέτισας. Ὅθεν
ἀπῆλθεν ἐν χαρᾷ, μεγαλύνων τὸ σὸν θαυματόργημα.

Ἦνίκα, τῇ ἡγουμένη ὥραθης, ἐμφανῆ τὰ σὰ κατέστησας ταύτη· ἀλλὰ καὶ νῦν ποθοῦσὶ σε Πάτερ, τὸ σὸν ἐπίφανον ἅγιον πρόσωπον, καὶ πλήρωσον ἡμᾶς χαρᾶς, οὐρανοῦ Ἐφραὶμ θεοδόξαστε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον περιφανὲς τοῦ Ὑψίστου, καὶ Ναὸς φωτοειδῆς καθωράθης, ἐκ τῶν ἀγνῶν σοῦ αἱμάτων Παρθένε, προαγαγοῦσα τῷ κόσμῳ ὡς ἄνθρωπον, τοῦτον δι' ἔλεος πολὺ, διὰ τοῦτο τὴν δόξαν σου.

Διάσωσον, τοὺς προσιόντας... Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ τὸ

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ φανερώσει τῶν θείων Λειψάνων σου, τὴν σὴν ἐγνώρισας πᾶσι λαμπρότητα· ἰάσεις γὰρ βρῦεις ἐκάστοτε, καὶ ἀπαλλάττεις δεινῶν περιστάσεων, Ἐφραὶμ τοὺς φωνοῦντας τὴν κλησίν σου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατὲ τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου... **Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου..., **καὶ τὸ προσόμοιον.**

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦνεγκας στεροτόατα, ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων, καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ὤφθης τοῦ Παντάνακτος Ἐφραὶμ Ἅγιε, καὶ χαρὰν κρείττονα, τοῖς πιστοῖς παρέσχες, τῇ εὐρέσει τῶν Λειψάνων σου, δι' ὧν διώκεται, πᾶσα τοῦ Βελίαρ ἐπήρεια, καὶ νόσοι θεραπεύονται, καὶ ψυχῶν ἰώνται τὰ τραύματα. Ὅθεν σοὶ βοῶμεν· μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Χριστόν, πᾶσι δοθῆναι συγχώρησιν, καὶ ζωὴν γαλήνιον.

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ωιδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Οὐρανόθεν θέοφρον, ἀφικόμενος ὧδε τῇ θεῖα Μάνδρα σου, ὀραῖσαι παραδόξως, ποικίλαις ἐμφανείαις, καὶ πληροῖς τὰ αἰτήματα, ὀσιομάρτυς Ἐφραὶμ, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

Ξενοτρόπως κατ' ὄναρ, καὶ καθ' ὕπαρ παμμάκαρ ἐμφανιζόμενος, χαρὰν καὶ εὐφροσυνην, καὶ πᾶσαν ἄλλην δόσιν, ἀγαθὴν δίδως Ἄγιε, τοῖς εὐφημοῦσιν Ἐφραὶμ τὴν ἱεράν ζωὴν σου.

Ἡ ἀγία Μονὴ σου, ὡς ἀγίασμα θεῖον καὶ δῶρον ἅγιον, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραὶμ καταπλουτοῦσα ἀγιάζει σὴ χάριτι, τοὺς πανταχόθεν αὐτῇ πιστῶς προσερχομένους.

Θεοτοκίον.

Γεωργία ἀϋλῶ τῆς σεπτῆς σου πρεσβείας θεοχαρίτῳ, βλαστάνειν τὴν ψυχὴν μου, καρποὺς τῆς μετανοίας, Θεοτόκε ἀξίωσον, ὡς ἂν τῆς ἄνω ζωῆς, μετὰ τὸ τέλος τύχω.

Ωιδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Εὐφρανὸν Πάτερ, εὐφραντικῇ ἀρωγῇ σου, τοὺς στενάζοντας ἐν λύπαις καὶ ἀνάγκαις, τούτους ἀπαλλάτων, Ἐφραὶμ πάσης πικρίας.

Ῥανίσι θεαῖς τῶν πρεσβειῶν θεοφρον, παφλάζουσαν ὀδύνην τῆς ψυχῆς μου, σβέσον καὶ παράσχου, ἀναψυχὴν μοι θεῖαν.

Ἄγιων δήμοις, συναυλιζόμενος Πάτερ, καθικέτευε σὺν τούτοις θεοφόρε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὰ θεῖα Λείψανά σου.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Κόρη, τῆς τοῦ ἐχθροῦ δυναστείας, καὶ ἀπόπλυνον τὸν ῥυπωθέντα νοῦν μου, ταῖς τῆς ἁμαρτίας, ἐννοίαις τε καὶ ἔργοις.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ίατρευσον παμμάκαρ, πάσης καχεξίας, τοὺς προσιόντας τοῖς θεοῖς λειψάνοις σου, ὀσιομάρτυς Κυρίου Ἐφραὶμ μακάριε.

Μονὴν σου τὴν ἀγίαν, φύλαττε ἀπαύστως, ταῖς θαυμασταῖς προστασίαις σου Ἄγιε, ἐπινοιῶν τοῦ Βελίαρ καὶ πάσης θλίψεως.

Ὁ νέος ἐν Ἄγιοις, ὡς φανεὶς ἀρτίως, θαυματοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, ῥύου καμὲ τῆς μανίας τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ὑπέριστερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον Θεοτόκε, ἐκ λογισμῶν χαμαιζήλων χείρονος, καὶ τὴν καρδίαν θείας ἐλλαμψεως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς....

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ὁ ἀθλήσας πάλαι στερεῶς, καὶ γνωσθεὶς ἀρτίως, Ἐκκλησίᾳ τῇ τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἀνακαλύψει τῶν θείων σου Λειψάνων, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

ἽΩφθης καὶ ἐδήλωσας ἐμφανῶς, τὴν κλησίν σου Πάτερ, καὶ τὸ τέλος σου τὸ σεπτὸν· ὅθεν προσκυνοῦντες, τὰ θεῖα Λείψανά σου, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, χάριν λαμβάνομεν.

Ἄγνωστος ἐτέλεις χρόνοις πολλοῖς, καὶ τῇ φανερώσει, τῶν Λειψάνων σου τῶν σεπτῶν, ἔδειξας τῷ κόσμῳ, τὴν σὴν πλουσίαν χάριν, θαυμάτων ἐνεργείας, Ἐφραὶμ μακάριε.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ κοινωνός, χαίροις τῶν Μαρτύρων, ὁ ζηλώσας τὴν ἀρετὴν· χαίροις ὁ ἐν ὄρει, Ἀμώμων διαπρέψας, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, διπλοῖς ἐν σκάμμασι.

Χάριν ἀναβλύζεις θεῖα ῥοπῇ, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας, θεραπεύει ἡ σὴ σορός· ὅθεν οἱ τῇ θεῖᾳ Μονῇ σου προσιόντες, καρποῦνται τὴν υἰεῖαν, ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἔχων παρησῖαν πρὸς τὸν Χριστὸν Ἐφραὶμ θεοφόρε, καθικέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, τῇ σοὶ ἀνακειμένη, καὶ πάντων τῶν ζητούντων, τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ συνήθη τροπάρια. Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ Δί' εὐχῶν, ψάλλομεν τὰ ἑξῆς.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, τοῖς σοῖς μυριπνόοις Λειψάνοις, Ἐφραὶμ μακάριε σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφесιν, καὶ νόσων παντοίων, αἴτησαι τὴν ἴασιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· δίδου δὲ τὴν σὴν εὐλογίαν, τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, θεόφρον, τῇ ἀνακειμένη τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Καὶ τό, Δί' εὐχῶν.

Δίστιχον.

Εὐφρανὸν Ἐφραὶμ τῇ θερμῇ σου ἀντιλήψει

Γεράσιμον δέησιν τήνδε σοι θέντα.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΦΡΑΙΜ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ, δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ ἀστήρ νεοφανῆς ἡμῖν ἀνέτειλας, τῇ φανερώσει τῶν σεπτῶν Πάτερ
Λειψάνων σου, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι πᾶσιν ἐκλάμπεις. Ἀλλὰ πλήρου
τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων Ἐφραὶμ Ἄγιε, καὶ
βοῶντων σοι χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ἄγγελος ὡσπερ ἄλλος, οὐρανόθεν ἐπέστης, καὶ ἔδειξας ἡμῖν τὴν χάριν (ἐκ
γ'), δι' ἧς εὐφραίνεις πάντα πιστόν, Ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ θείου Πνεύματος·
διό σε μακαρίζοντες, ἀναβοῶμέν σοι τοιαῦτα.

Χαῖρε, ὁ πάλαι καλῶς ἀθλήσας· χαῖρε, ὁ ἄρτι σεαυτὸν ἐκφήνας.

Χαῖρε, εὐφροσύνης καὶ ὁ παραίτιος· χαῖρε, οὐρανοῦ χαρᾶς ὁ συναίτιος.

Χαῖρε, ἄστρον τὸ νεόφωτον Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ξίφος τὸ
ἀμφίστομον τῆς μανίας τοῦ ἐχθροῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὀσίως ἐνασκήσει ἐμπρέπεις· χαῖρε, ὅτι νομίμως ἐν ἀθλήσει
ἐστέφθης.

Χαῖρε, καινὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, ἀπίστων φθορὰ καὶ ἄλγημα.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβεῖς κραταιοῦνται· χαῖρε, δι' οὗ δυσσεβεῖς καταργοῦνται.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Βίου σου τοῦ ὀσίου καὶ τέλους σου τοῦ ἀγίου, ἄγνωστα τοῖς πᾶσι πρὶν
ἐτέλουν, ἀλλ' ἀποκαλύψει θαυμαστῇ, τῶν ἱερῶν σου Λειψάνων πανόλβιε,
ἐγνώσθης ἐν τοῖς πέρασιν, ἅπαντας ἐγείρεις ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Γινῶσιν λαβόντες θείαν, τῆς ἐνθέου ζωῆς σου, ἐκφάνσει τῶν ἀγίων ὀστών
σου, αἴνεσιν προσάγομεν Θεῷ τῷ ποικίλοις σὲ δοξάσαντι θαύμασιν, Ἐφραὶμ
θεομακάριστε, δι' ὧν εὐφραίνεις τοὺς βοῶντάς σοι·

Χαῖρε, Χριστοῦ ὁ θεῖος θεράπων· χαῖρε, φωτὸς αὐλοῦ θεάμων.

Χαῖρε, τῶν Ὁσίων ζηλώσας τὴν ἀσκησιν, χαῖρε, τῶν Μαρτύρων ζηλώσας
τὴν ἀθλησιν.

Χαῖρε, σκεῦος καθαρότατον ἐπιπνοίας θεϊκῆς· χαῖρε, ἄνθος εὐωδέστατον
εὐωδίας μυστικῆς.

Χαῖρε, ὅτι τὸν κόσμον νουνεχῶς ἀπηρνήσω· χαῖρε, ὅτι τὰ ἄνω θαυμαστῶς
ἐπορίσω.

Χαῖρε, κοιμίσας τὰ κύματα· χαῖρε, νοὸς ὑψώσας τὸν ἔρωτα.

Χαῖρε, Χριστοῦ γεωργῶν τὴν ἀγάπην· χαῖρε, σατὰν καταργῶν τὴν ἀπάτην.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Δόξαν τὴν κεκρυμμένην, ἣν θεόθεν ἐκτήσω, Ἐφραὶμ Ὀσιομάρτυς Κυρίου, ἐμφανείαις σου ταῖς ἱεραῖς, τοῖς θεασαμένοις σε ἐφανέρωσας, καὶ θαύμασιν ἐπίστωσας, τοὺς πιστῶς Κυρίῳ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ἐλαμψας ἐν τῷ ὄρει, πάλαι τῷ τῶν Ἀμώμων, Χριστῷ εὐαρεστήσας ὁσίως· νῦν δὲ τὴν ἀγίαν σου Μοῆσιν, ἀγιάζεις τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, Ἐφραὶμ ἐν σοὶ χορεύουσαν καὶ βοῶσάν σοι εὐφροσύνως·

Χαῖρε, ὁ λύχνος τῆς ἡσυχίας· χαῖρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ὁ εὐφράνας πιστῶν τὴν διάνοιαν· χαῖρε, ὁ αἰσχύνας ἀπίστων τὴν ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁ φοινίξας αἵμασι τῆς ψυχῆς σου τὴν στολήν· χαῖρε, ὁ σφραγίσας σκάμμασιν ἀθλητῶν τὴν σὴν ζωήν.

Χαῖρε, ὅτι ὑπέστης τὴν ὀρμὴν τῶν βαρβάρων· χαῖρε, ὅτι μετέσχες αἰδίων στεφάνων.

Χαῖρε, λαμπτήρ ὁσίας ἀσκήσεως· χαῖρε, πρηστήρ μανίας τοῦ χείρονος.

Χαῖρε, χαρὰ τῆς ἀγίας Μοῆσιν σου· χαῖρε, φωτὸς θησαυρὸς τρισηλίου.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ζάλην ἄπασαν λύων, καὶ χαρὰν πρωτανεύων, ἐπέστης τῇ σεμνῇ Ἡγουμένῃ καὶ ταύτῃ ἐδήλωσας σαφῶς, τίς εἶ οὗ τὰ σεπτὰ ὅσα ἀνεύρατο, ἡ δὲ ἔνθους γεγονυῖα, τῇ σὴ ἐκφάνσει Θεῷ ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσε τῆς φωνῆς σου, καὶ εἶδέ σε ὁμιλοῦντα, παμμάκαρ, ἡ ὠφθῆς τῇ Ἡγουμένῃ σοφέ, καὶ ταύτῃ τὸ σὸν ὄνομα ἐδήλωσας, καὶ τέλος σου τὸ ἅγιον· διὸ ἐβόα σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ μάρτυς ἐν τοῖς Ὀσίοις· χαῖρε, ὁ ἔνδοξος ἐν Ἁγίοις.

Χαῖρε, ὁ βιώσας ζωὴν τὴν ἰσάγγελον· χαῖρε, ὁ τρυγήσας καρπὸν τὸν ἀθάνατον.

Χαῖρε, στέφος χρυσοκόλλητον τῆς ἀγίας σου Μοῆσιν· χαῖρε, δένδρον εὐθαλέστατον εὐκαρπίας νοητῆς.

Χαῖρε, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσας· χαῖρε, ὁ δι' ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος ἀθλήσας.

Χαῖρε, ἐχθροῦ πατήσας τὴν δύναμιν· χαῖρε Χριστοῦ πλουτήσας τὴν ἑλλάμψιν.

Χαίρε, ψυχῶν ὁ καθαίρων τὸν ῥυπον· χαίρε, πιστῶν ὁ εὐφραίνων τὸν δῆμον.
Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Θαύμασι παραδόξοις, καὶ πολλαῖς ἐμφανείαις, κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὕπαρ ποικίλως, τὴν σὴν δόξαν πᾶσι φανεροῖς, ἦν ἐκ Θεοῦ πάλαι ἐκτήσω Ἄγιε· διὸ τὴν σὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες Θεῶ βοῶμεν· Ἀλληλούϊα.

Ἰασιν ἀναβλύζει, καὶ χαρὰν καὶ ὑγείαν, ἡ θήκη τῶν ἁγίων ὀστέων σου, τοῖς προσιοῦσι τῇ σῇ Μονῇ, καὶ ζητοῦσιν Ἐφραὶμ τὴν σὴν βοήθειαν· ἔνθεν οἱ τῆς σῆς χάριτος, τρυφῶντες πιστῶς βοῶσι

Χαίρε, ἡ βρῦσις τῶν ἰαμάτων· χαίρε, ἡ λύσις τῶν νοσημάτων.

Χαίρε, ὁ κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ φαινόμενος· χαίρε, ὁ κινδύνων παντοίων ῥυόμενος.

Χαίρε, ὅτι τοὺς καλοῦντάς σε ἀγιάζεις μυστικῶς· χαίρε, ὅτι τοὺς ὀρῶντάς σε ἐπευφραίνεις θαυμαστῶς.

Χαίρε, ὁ θεραπεύων τὰ ἀνίατα πάθη· χαίρε, ὁ ἀπελαύνων τῶν δαιμόνων τὰ ἄχθη.

Χαίρε, ὁ ὀφθεῖς πολλοῖς ὡς ἠθέλησας· χαίρε, ὁ διδούς χαρὰν οὓς ἐπέλεξας.

Χαίρε, σκηνῆς οὐρανοῦ οἰκῆτωρ· χαίρε, ἡμῶν θερμὸς ἀντιλήπτωρ.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Κήρυκες γεγονότες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, οἱ τῆς σῆς τυχόντες εὐποΐας, πιστῶν ἐπτέρωσαν τὰς ψυχὰς· ἔνθεν πλεῖστοι τῇ Μονῇ σου προστρέχουσι, καὶ δρέπονται τὴν χάριν σου, ἐκ τῶν Λειψάνων σου βοῶντες· Ἀλληλούϊα.

Λάμπων ὡς ἄλλος λύχνος, οὐρανόφωνος ὤφθης, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀρτίως γνωσθεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τῇ ἐκκαλύψει τῶν θείων Λειψάνων σου, ὁ πρῶην τελῶν ἄγνωστος, καὶ πάντα συγκινεῖς βοᾶν σοι·

Χαίρε, ἡ στήλη ὀσίων πόνων χαίρε, τὸ κλῆμα ἐνθέων νόμων.

Χαίρε, ἑωσφόρος Χριστοῦ ὁ νεόφωτος· χαίρε, Ἐκκλησίας κρηπίς ἡ νεότευκτος.

Χαίρε, τύπος ἐνθεότατος ἀρετῶν ἀσκητικῶν· χαίρε, πέτρα ἡ στερέμιος ἄθλων τῶν μαρτυρικῶν.

Χαίρε, ὅτι νομίμως τοῖς τυράννοις ἀντέστης· χαίρε, ὅτι ἐνδόξως τῷ Κυρίῳ μετέστης.

Χαίρε, Χριστοῦ ὀρῶν τὴν λαμπρότητα· χαίρε, αὐτοῦ ὕμνων τὴν χρηστότητα.

Χαίρε, ψυχῆς τὴν ἀνδρείαν ἐκφαίνων· χαίρε, ἐχθρῶν τὴν μανίαν ἐκτρέπων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Μένων ἐγκεκρυμμένος, ἐν ἐτῶν περιόδοις, πολλῶν ὑπὸ τὴν γῆν θεοφόρε, ἀρτίως εὐδοκία Θεοῦ, ἐγνώσθης ἡμῖν ὡς θησαυρὸς ἅγιος, Ἐφραὶμ καὶ τῆ σῆ χάριτι, πλουτίζεις τοὺς Χριστῶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Νέος ἥλιος ὠφθης, τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐκλάμπων τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, καὶ λύεις τὴν νύκτα τῶν παθῶν, τῶν προσιόντων θερμῶς τῆ πρεσβεία σου. Ἀλλὰ καὶ ἡμῖν Ὅσιε ἀεὶ βοῶσι·

Χαῖρε, ὁ βότρυς τῆς εὐφροσύνης· χαῖρε, ὁ λύτης τῆς ἀφροσύνης.

Χαῖρε, τῶν νοσοῦντων θεόσδοτος ἴασις· χαῖρε, τῶν ποικίλως πασχόντων ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ἄνερ θεοφόρητε τῶν Ὁσίων μιμητὰ· χαῖρε, Μάρτυς τοῦ Παντάνακτος καὶ θέοφρον ἀθλητά.

Χαῖρε, ὁ τῆ ἀσκήσει τὴν ἀθλησιν συνάψας· χαῖρε, ὁ ἐν τῆ δόξῃ τῆ ἄνωθεν ἐκλάμψας.

Χαῖρε, ὁ παθῶν ὁ λύων τὴν ζόφωσιν· χαῖρε, καλῶν ὁ φαίνων τὴν ὄνησιν.

Χαῖρε, ὁ φρὸν τῶν βαρβάρων πατήσας· χαῖρε, στερωῶς τὸν ἀγῶνα ἀνύσας.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ξένη πέλει ἡ χάρις, ἣν παρέχεις παμμάκαρ τοῖς ἐπικαλουμένοις σε πᾶσιν· ἔνθεν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν, ὁ τῶν θαυμάτων σου φθόγγος ἐξέδραμε, καὶ πάντες τοῖς Λειψάνοις σου, προστρέχουσι Θεῶ βοῶντες· Ἀλληλούϊα.

Ὅλος λελαμπρυσμένος, θεϊκαῖς ἀγλαΐαις, ἐφίστασαι τῆ θείᾳ Μονῇ σου, καὶ φαίνῃ διαφόρῳ μορφῇ τοῖς καθαρῶς τῆ καρδία ἐν Πνεύματι καὶ νέμεις χάριν ἀφθονον, τοῖς πόθῳ σοι βοῶσι·

Χαῖρε, τὸ κλέος τῶν μοναζόντων· χαῖρε, ὁ στόλος τῶν ὀρθοδόξων.

Χαῖρε, τῆς ἀύλου εὐκλείας θησαύρισμα· χαῖρε, τῆς ἐξ ὕψους σοφίας ἐναύλισμα.

Χαῖρε, ἄρωμα οὐράνιον χάριτος τῆς θεϊκῆς· χαῖρε, μύρον πολυσύνθετον ἀγωγῆς ἀσκητικῆς.

Χαῖρε, ἅγιον θῦμα δι' ἀθλήσεως θείας· χαῖρε, σφάγιον θεῖον τῆς βαρβάρων μανίας.

Χαῖρε, ζωῆς ὀσίας ὀσφράδιον· χαῖρε, ἠθῶν ἀμέμπτων κινάμωμον.

Χαῖρε, ἀστῆρ ἐν τῷ ὄρει Ἀμώμων· χαῖρε, κανὼν πρακτικὸς μονοτρόπων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Παραλύτους συσφίγγεις, δαιμονῶντας ἰᾶσαι, καὶ πάθη τὰ δυσίατα παύεις·
έντεῦθεν Ἀθηναίων πληθύς, καὶ Πειραιεῖς καὶ περιχώρων ὄμιλοι, τῇ σῇ
Μονῇ Πάτερ σπεύδουσιν, ὑμνοῦντές σε καὶ βοῶντες· Ἀλληλούϊα.

Ῥημάτων σου τῶν θείων, ὡς σὲ εἶδεν, ἐκλάμποντα ἐν δόξῃ αὐτῷ ἢ εὐσεβῆς
νεάνις σοφέ, καὶ τὴν σὴν προστασίαν ὠμολόγησεν, ἣν παρέχεις τῇ σῇ Μονῇ
βοῶσί σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, Ὁσίων καύχημα νέων· χαῖρε, Μαρτύρων εὐκλειαν φέρων.

Χαῖρε, τῆς Μονῆς σου προστάτης ἀκοίμητος· χαῖρε, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων ὁ
σύσκηνος.

Χαῖρε, ὅτι ἐθεράπευσας ἀσθενοῦντας χαλεπῶς· χαῖρε, ὅτι τὸν παράλυτον
ἠνώρθωσας θυμαστώς.

Χαῖρε, κεφαλαλγίας διαλύσας τὸ βάρος· χαῖρε, τοῦ διαβήτου καταπαύσας τὸ
πάθος.

Χαῖρε, Θεοῦ χαρίτων κειμήλιον· χαῖρε, πιστῶν διάδημα τίμιον.

Χαῖρε, Ἐφραὶμ ἀσκητῶν ὠραιότης· χαῖρε, εἰκῶν μοναστῶν καὶ λαμπρότης.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Σέ, ὁράσει ἀγία, καὶ κατ' ὄναρ καὶ ὕπαρ, ἐν τῇ σῇ μάνδρα περιπολοῦντα,
κατεῖδον μονάστριαι σεμναί, καὶ εὐφροσύνης πολλῆς ἐπληρώθησαν,
προστάτην σε κηρύττουσαι, καὶ τῷ Θεῷ ὁμοῦ βοῶσαι. Ἀλληλούϊα.

Τὸ οὐράνιον μύρον, τῇ ψυχῇ θησαυρίσας, εὐφραίνεις τῶν πιστῶν τὰς
καρδίας, καὶ εὐωδία μυρεψικῆ, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων ποιεῖς λάρνακα,
ἀρωματίζειν Ἄγιε, τοὺς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶντας· Χαῖρε, τῆς χάριτος
μυροθήκη· χαῖρε, τῆς μάνδρας σου ἔνθεος σκέπη.

Χαῖρε, ἀφθαρσίας εὐώδης παράδεισος· χαῖρε, ἀπαθείας ἀγίας κυπάρισσος.

Χαῖρε, ὅτι καταβέβληκας τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν· χαῖρε, ὅτι ἐμεγάλυνας τοῖς
σοῖς πόνοις τὸν Χριστόν.

Χαῖρε, ὁ ὑπὸ χθόνα πλεῖστα ἔτη τελέσας· χαῖρε, ὁ θεία νεύσει ἐκ τῆς γῆς
ἀναλάμψας.

Χαῖρε, ψυχῶν καθαίρων τοὺς μώλωπας· χαῖρε, δεινῶν ἐκκαίων τοὺς
σκόλοπας.

Χαῖρε, ἀεὶ τὰς ἰάσεις παρέχων· χαῖρε, ἡμῶν ἀεὶ προστατεύων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ῥμνησαν τὸν Σωτῆρα, τῇ εὐρέσει θεόφρον, τῶν θείων καὶ πανσέπτων
ὀστῶν σου, εὐσεβῶν οἱ δῆμοι πανδημεῖ, ὅτι ταῦτα ἀσινῆ διετήρησεν, ὑπὸ
τὴν γῆν χρόνοις πλείοσιν, ἃ τιμῶντες Ἐφραὶμ βοῶμεν· Ἀλληλούϊα.

Φύλαττε τὴν Μονὴν σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τῇ σῇ πρὸς τὸν Σωτῆρα
πρεσβεία, καὶ δίδου ταύτη πάτερ Ἐφραὶμ, τὰ τῆς εὐλογίας τῆς σῆς
δωρήματα· ἰδοὺ γὰρ τῇ σῇ χάριτι, προστρέχει ἀεὶ ἐκβοῶσα.

Χαῖρε, ἡμῶν τὸ ἄρρηκτον τεῖχος· χαῖρε, πιστῶν ἀτίνακτος πύργος.

Χαῖρε, τῆς Μονῆς σου φρουρὸς ἀσφαλέστατος· χαῖρε, τῶν τεκνίων σου
φύλαξ καὶ ἑφόρος.

Χαῖρε, στήριγμα θεόδοτον εὐλαβῶν μοναζουσῶν· χαῖρε, καύχημα
οὐράνιον τῶν πιστῶν ἀσκητριῶν.

Χαῖρε, ὅτι βραβεύεις τοῖς πιστοῖς τὰς αἰτήσεις· χαῖρε, ὅτι προσδέχη σῶν υἱῶν
τὰς δεήσεις.

Χαῖρε, ἡμῖν ἐκφαίνων τὰ κρείττονα· χαῖρε, ἀεὶ ἐκτρέπων τὰ χεῖρονα.

Χαῖρε, Χριστῷ ὑπὲρ πάντων πρεσβευῶν· χαῖρε, παθῶν τὴν ἐνέργειαν
φλέγων.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Χάριτας ἀναβλύζει, καὶ πολλὴν εὐφροσύνην, καὶ θεῖαν ἀγαλλίασιν Πάτερ,
καὶ εὐφραίνει ἡμῶν τὰς ψυχάς, καὶ καθαγιάζει ὁμοῦ τὰ σώματα, ἢ θήκη
τῶν λειψάνων σου, τῶν ἐκβοῶντων τῇ Τριάδι Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντες ἐν αἰνέσει, τοὺς ἀγῶνάς σου Πάτερ, ὑμνοῦμεν τὴν δοθεῖσάν σοι
χάριν καὶ παρεστῶτες τῇ σῇ σορῷ, τὴν προστασίαν σου ἐπιβοῶμεθα, ἦν
δίδου ἡμῖν Ἄγιε, ὡς ἂν ἀεὶ σοι ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε, ἰσότημος τῶν Ὁσίων· χαῖρε, συνόμιλος τῶν Μαρτύρων.

Χαῖρε, αἰδίων στεφάνων ὁ μέτοχος· χαῖρε, τρισηλίου ἐλλάμπεως ἔμπλεως.

Χαῖρε, γέρας πολυτίμητον τῆς ἀγίας σου Μονῆς· χαῖρε, θέμεθλος νεόδμητος
Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς.

Χαῖρε, ὁ κατευφράνας τῶν πιστῶν τὰς χορείας· χαῖρε, ὁ ἀναφήνας
ἀναβάσεις ἀγίας.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀνίας ῥυσθήσομαι· χαῖρε, δι' οὗ παθῶν ἰαθήσομαι.

Χαῖρε, πιστῶν πρὸς Χριστὸν ὁ μεσίτης· χαῖρε, κάμου ἐν ταῖς θλίψεσι ῥύστης.

Χαίροις Πάτερ μακάριε.

Ὡ τρισόλβιε πάτερ, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυς, τῶν πάλαι Ἀγίων συμπολίτα (ἐκ
γ'), σὺν αὐτοῖς δυσώπει τὸν Χριστόν, ὡς ἂν ποικίλων ῥυόμεθα θλίψεων, καὶ
ζωῆς τῆς μελλούσης τύχωμεν οἱ τῷ Θεῷ βοῶντες· Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ ἀστήρ νεοφανῆς ἡμῖν ἀνέτειλας, τῇ φανερώσει τῶν σεπτῶν Πάτερ
Λειψάνων σου, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι πᾶσιν ἐκλάμπεις. Ἀλλὰ πλήρου
τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων Ἐφραὶμ Ἄγιε, καὶ
βοώντων σοι χαίροις Πάτερ μακάριε.

Δίστιχον.

Ἐφραὶμ χαρὰν δίδου μοι τὴν οὐρανίαν

Γερασίμῳ χαῖρέ σοι ἀναβοῶντι.

ΕΓΚΩΜΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΘΗ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΙΝΙΑΝ

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Μακαρίζομέν σε ἱερέων τερπνόν, καὶ Μαρτύρων καλλονὴ καταστέφοντες,
τὴν μνήμην σου Ἐφραὶμ Ὅσιε εὐλαβῶς.

Μακαρίζομέν σε Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν φωστῆρα τὸν νεόλεκτον Ὅσιε, καὶ
νεόδητον θησαύρισμα πιστῶν.

Παρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν ἀληθῶς, μὴ ἐλλείπης ἱκετεύειν Ἐφραὶμ πατὴρ
ἡμῶν, λυτρωθῆναι συμφορῶν καὶ πειρασμῶν.

Εἰ καὶ τὰφῳ Πάτερ κατετέθη τὸ σόν, ἀκραιφνεστατον καὶ ἅγιον σῶμά σου,
ἀλλὰ ζῆς καὶ τὰς ἰάσεις χορηγός.

Τῆς ψυχῆς κοσμήσας τὴν λαμπάδα φαιδρῶς, ταῖς ἐνθέοις ἀρεταῖς
κατηξίωσας, τοῦ νυμφίου τῆς χαρᾶς ἀπολαβεῖν.

Σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ νῦν αὐλίζει σαφῶς, καὶ Ὀσίων καὶ Μαρτύρων τοῖς
τάγμασιν, ὡς ἐκεῖνοι γὰρ ἐβίωσας ἐν γῆ.

Τοῦ Ὀσίου δέχου τὰς λιτὰς ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον τὸν κόσμον σου Ἐφραὶμ
Ἄγιε, τὴν εἰρήνην παρεχόμενος πιστοῖς.

Ἡ Μονὴ Ἀμώμων σὲ προστάτην θερμόν, προβαλλόμεθα πρὸς Κύριον Ὅσιε,
ῥῦσαι ἅπαντας κινδύνων σαῖς λιταῖς.

Εὐφροσύνης πάσης ἔμπλησον τοὺς πιστῶς, προσιόντας τῇ σοφῳ σου
μακάριε, καὶ τιμῶντάς σου τὴν ἐνδοξον σφαγὴν.

Δόξα Πατρὶ.

Δόξα σοι Θεέ μου, παναγία Τριάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς σὺν τῷ Πνεύματι,
σῶζε πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα Θεοῦ, σὺ ἡμᾶς Παρθένε ἀξίωσον, βασιλείας οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε ἱερέων τερπνόν, καὶ μαρτύρων καλλονὴν Ἐφραὶμ Ὅσιε, καταστέφοντες τὴν μνήμην σου ἐν ὡδαῖς.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἄξιον ἐστί, τὸν φωστῆρα σε τῆς Ἐκκλησίας, τὸν νεοφανέντα τοῖς ἄσμασι, καταστέφειν σεπτῶς Ἐφραὶμ θαυματουργὲ ὄσιε.

Δέχου τὰς λιτάς, τῶν σὲ τιμώντων καὶ Θεόν, ἰκέτευσον μακάριε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἐφῆσε ποτέ, θεῖω Πνεύματι ὁ προφητάναξ, δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσεται, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ γὰρ φυτευθεῖς.

Εὐλου φυτευθέν, τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς διεξόδοις, σὺ ἐδείχθης βλαστήσας, καρποὺς ἀειθαλεῖς Ἐφραὶμ μακάριε.

Ζῶσι τῷ Χριστῷ, ὄντως δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα, ζῆς θεόφρον Ἐφραὶμ πατὴρ ἡμῶν, ἀυλιζόμενος μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ δικαίων χορείαις.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἀπῆλθεν ἐν βουλῇ ἀνόμων, ὡς γέγραπται· ὅθεν εἴληφας, τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ Ἐφραὶμ μακάριε.

Γέρα ἐκ Θεοῦ, δντως ἔλαβες Ὅσιε πάτερ, πάντων θεραπεύεις νοσήματα, τῶν τιμώντων σου τὴν ἔνδοξον σφαγὴν.

Ἄλλον ἐκτὸς σοῦ, οὐ δυνάμεθα εὐρεῖν προστάτην, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτην θερμότατον, ἵνα φύγωμεν ἐνέδρας τοῦ ἐχθροῦ.

Ζάλη πειρασμῶν, ἀπειλεῖ ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ἐλευθερωτὴν δὲ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, εἰμὴ τὴν δεξιάν σου τὴν κραταιάν.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ἐφθυμνήσωμεν ἄσμασι θείοις, μνήμην τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος, Ἐφραὶμ τοῦ θαυματουργοῦ.

Δόξα Πατρί.

Ἄναρχε Τριάς, ὁμοούσιε Μονὰς Ἁγία, οὐρανοῦ πάντα βασιλείας ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ .

Καὶ νῦν.

Πάντες οἱ πιστοί, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον, ἢ τῶν πάντων κτίστην κυήσασα, καὶ λυτρώσασα τῆς πλάνης τοὺς βροτούς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Ἄξιον ἔστι, τὸν φωστῆρά σε τῆς Ἐκκλησίας, τὸν νεοφανέντα τοῖς ἄσμασι, καταστέφειν σεπτῶς Ἐφραὶμ θαυματουργὲ Ὅσιε.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Ἐφραὶμ Ἀγγέλων δόξα.

Ἐφραὶμ θεόφρον πάτερ, ἰλέωσας τὸν Κτίστην, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Περίσωζε καὶ σκέπε, τοὺς πίστει τε καὶ πόθῳ, καρδίας σὲ ὑμνοῦντας.

Τὴν στενήν τρισμάκαρ, ὁδὸν καὶ τεθλιμμένην, διόδευσας Κυρίου.

Ἐφραὶμ ταῖς σαῖς λιταῖς σου, δωρήσας τοῖς σοῖς δούλοις, πλημμελημάτων λύσιν.

Ἡμᾶς τοὺς σοὺς ἰκέτας, συντήρησον ἀτρώτους, βελῶν τῶν τοῦ Βελίαρ.

Σπεῦσον ἡμᾶς σῶσον, ἀνάγκης ἐνεστώσης, Ἐφραὶμ θεόφρον πάτερ.

Ὅλη προθυμία, προστρέχομεν τῇ σορῶ σου, κακῶν αἰτοῦντες λύσιν.

Οὐδεὶς ἰσχύσει σῶσαι, τῆς νῦν ἡμᾶς ἀνάγκης, ἐὰν σὺ μὴ προφθάσης.

Δέχου ὦ Θεέ μου, ὑπὲρ λαοῦ σου πρέσβυν, Ἐφραὶμ τὸν θεοφόρον.

Δόξα Πατρὶ.

Τριάς ὑπὲρ Ἁγία, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν.

Εἰρήνη Ἐκκλησίαις, τῷ κόσμῳ σωτηρίαν, δώρησαι Θεοτόκε.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Ἐφραὶμ θεόφρον πάτερ. Ἐφραὶμ θεόφρον, ἰλέωσαι τὸν κτίστην, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.